



תת"ע 2971/12/16 - מדינת ישראל נגד איברהים פרג

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2971-12-16 ישראל נ' פרג

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
איברהים פרג	נגד
	נאשם

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 5.12.2016.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לתקנה 54(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 ועבירה של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש על-ידי בוחן תנועה בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 11.9.2016.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו 30 חודשי פסילה, 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1,200 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי בגזר הדין צוין כי המבקש נהג לאחר שצרך כמות של 355 מ"ג לליטר אוויר נשוף, זאת בניגוד לכמות המצוינת בכתב האישום שעמדה על 335 מ"ג לליטר נשוף.

לטענת המבקש באותה שנה בה נקבע הדיון בעניינו היה מצוי בהליכי גירושין ומצבו הנפשי באותה העת בכי רע, ואי התייצבותו לדיון קשורה בכך. המבקש ציין בבקשתו כי הליכי הגירושין הסתיימו כחודשיים לאחר קבלת הדו"ח בתאריך 8.11.16.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי מדובר בדו"ח מסוג הזמנה לדין וכתב אישום, שהונפק למבקש בשטח ונמסר לו ידנית והוא אישר את קבלתו באמצעות חתימת ידו, ומשכך לא קמה עילה מוצדקת לביטול פסק הדין.

אשר לטענת המבקש בעניין כמות האלכוהול אותה צרך טענה המשיבה כי מדובר בטעות טכנית בלבד כאשר המבקש הורשע בעבירה שיוחסה לו, ואולם תסכים לתיקון פסק הדין בנקודה זו בלבד.



דין

ראשית, ריכוז האלכוהול אשר נכתב בגזר הדין מקורו בטעות קולמוס אשר תתוקן לאלתר במסגרת החלטה זו.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא טען כי לא קיבל את הדו"ח לידי אלא טען כי הליך הגירושין ומצבו הנפשי גרמו לו להיעדר מהדין.

המבקש לא צירף לבקשתו כל אסמכתא רפואית באשר למצבו הנפשי ממנה ניתן ללמוד על השפעתו על יכולתו להתייצב בדין. כמו כן הדיון בעניינו של המבקש התקיים כחודש לאחר שהסתיימו הליכי הגירושין של המבקש. בנוסף מדובר בבקשה המוגשת בשיהוי ניכר של כ-3 שנים אשר אין בטענותיו של המבקש כדי להסבירו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדין או נימוק המצדיק הגשת הבקשה בשיהוי כה ניכר.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

לטענת המבקש הוא לא הוזהר טרם חקירתו. המבקש צירף חלק מטופס בדיקת נישוף. איני סבורה כי די בטענה זו כדי לשנות את תוצאות פסק הדין. גם העובדה כי חלה טעות בהזנת גזר הדין אינה מהווה עיוות דין המצדיק ביטול פסק הדין. כמו כן לא מצאתי כי נסיבותיו האישיות של המבקש, שאינן נתמכות באסמכתאות, מעוררות שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים ביטול פסק הדין.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

אני מורה על תיקון טעות הקולמוס שנפלה ברישא של גזר הדין מתאריך 5.12.2016 באופן שהמספר "355" יימחק ובמקומו יירשם "335".

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.



מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ט, 23 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.